

fig i Forbindelse med formaaende Personer i Udlandet, i den Hensigt at indvirke paa fremmede Regjeringers Beslutninger til Stede for den danske Stat, virkelig skulde kunne siges at indeholde en Forsøgshandling paa de i de to foregaaende Paragrapher omtalte landsforræderiske Handlinger. Motiverne siges derom — den høie Formand vil maaskee tillade mig at oplæse en 5—6 Linier — „Ligeledes vil det ifølge de almindelige Regler om, at Forsøg ogsaa omfatter de saakaldte forberedende Handlinger, ikke være tvivlsomt, at den, der vel ikke har henvendt sig til et fremmed Lands Regjering“ — det er derom, de to foregaaende Paragrapher handle — „for at bringe en forræderisk Overenskomst istand, men som dog har søgt at forberede et saadant Skridt ved at sætte sig i Forbindelse med formaaende Personer, Folkerepræsentationer eller efter Omstændighederne vel endog Foreninger eller Forsamlinger i det fremmede Land, maa isafde Straf som for Forsøg paa Landsforræderi.“ Commissionen har her med rene og klare Ord udtalt sig om dette Punkt, saa at det ikke kan være tvivlsomt, at her er Tale om Forsøg paa Forræderi; Forsøg paa denne Handling omhandles nu tilstrækkelig i den foregaaende Paragraph, sat i Forbindelse med den almindelige Deel, som man overhovedet maa huske lidt paa, naar man vil forstaa Lovudkastet. Det samme gjælder om den anden Deel af Paragraphen, idetmindste saaledes som den nu er indskrænket fra den høitærede Justitsministers Side; thi skal der lægges nogen Vægt paa denne Indskrænkning, maa Resultatet blive, at, hvad der bliver tilbage, er en ligefrem Forsøgshandling paa det, som omhandles i § 78. Der siges jo nu: „samme Straffebestemmelse er anvendelig paa den; som offentlig i Tale eller Skrift udtaler sig for fjendtlige Forholdsregler eller anden uberettiget Indblanding i den danske Stats Anliggender fra fremmede Magters Side“. Dette er i sit Væsen et ligefremt Forsøg paa den Handling, som § 78 omtaler med de selvsamme Ord. Forskjellen er den, at det ikke her behøver at være Tale eller Skrift, der rettes umiddelbart til en fremmed Regjering; men det høie Thing vil nu have hørt, hvad Commissionen har udtalt

med Hensyn til Paragraphens første Deel, at nemlig den Omstændighed, at man ikke henvender sig til en fremmed Regjering selv, men til formaaende Personer, Foreninger eller Forsamlinger, ikke kan bevirke, at Handlingen ikke vedbliver at være et Forsøg paa Landsforræderi. Skulde vi altsaa lægge Bind paa en Undersøgelse af disse Ting — og der er først idag givet Anledning dertil — troer jeg rigtignok, at det vil blive klart, at denne Paragraph er aldeles overflødig. Det er fra en anden Side blevet tilstrækkelig udhævet, at det er at gaae udenfor Anden i den hele Lov og udenfor Lovens hele Anlæg at optage dette som en selvstændig Forbrydelse, og det er vistnok ligeledes sandt, hvad Udvalgets ærede Formand har udtalt, at det er en Fornærmelse mod den danske Nation at opstille dette som en selvstændig Forbrydelse. Lad det være skjult i de to foregaaende Paragrapher, men lad os ikke fortælle Verden, at Landsforræderi fremstiller sig hos den danske Nation under saa uendelig mange Former, som her antydes. Sammenligne vi disse Bestemmelser med Christian V's Lov, vil man see, at, hvad der siges i fire Linier, her indtager næsten ligesaa mange Sider.

Jeg skal endnu med Hensyn til Commissionen og de enkelte Commissions-Medlemmers Stilling tillade mig en eneste Bemærkning. Det blev i Commissionen af enkelte Medlemmer, som have den Ære at være Medlemmer af den lovgivende Forsamling, udtrykkelig udhævet, at, hvad Commissionen udarbejdede, ogsaa skulde prøves gennem de lovgivende Forsamlingers Skjærild og der finde Bifald, der anerkendes for at være, ikke blot Udtrykket for sex dygtige Juristers personlige Formening og Retssansuelse, men et Udtryk af Folkets og Nationens Retssansuelse, og i Hensyn til denne Udtalelse blev der taget en Reservation med Hensyn til enkelte Dele af Lovforslaget af dem, der indtil det Øberste vilde kæmpe for deres individuelle Ansættelse, naar de engang bleve stævnedes til Thingene. Jeg vil meget nødig gaae ind paa den ærede Justitsministers Stilling til dette Lovforslag. Det er en Sag, der allerede er bleven behandlet her idag med en saadan Dygtighed, at jeg ikke kan tilføie noget væsentligt Nyt; men der er dog